

ENTREVISTA

La doctora lleidatana Esther Sanz, de 35 anys, ha decidit deixar la seua professió de doctora per fer-se monja. Explica que la decisió és fruit d'un llarg procés de reflexió "perquè tenia la sensació que em faltava alguna cosa". Demà serà el seu últim dia de con-

sulta al CAP de l'Eixample de la ciutat de Lleida. Farà un curs d'un any a Madrid i després viatjarà fins a la República Dominicana, on li esperen dos anys de noviciat. "Estic molt contenta, vull dedicar la meua vida a ajudar la gent", assegura amb rotunditat.

«Hi ha un estereotip de monja que no s'ajusta a la realitat»

Esther Sanz

DOCTORA DEL CAP EIXAMPLE QUE DEIXA LA CONSULTA PER FER-SE MONJA

A. GUERRERO

Demà dilluns serà l'últim dia que la lleidatana Esther Sanz, de 35 anys, atindrà pacients al CAP de l'Eixample de la ciutat de Lleida. El dia 27 viatjarà a Madrid, on iniciarà el curs postulantat per fer-se monja de la congregació de les Filles de Jesús. Després viatjarà a la República Dominicana per fer un noviciat, que s'allargarà dos anys.

Ens pot explicar què és el que porta una doctora a abandonar la medicina per fer-se monja?

No és un abandó; jo diria que aparco la medicina per un temps. Mai renunciaré a la medicina. Això de fer-me monja és un procés molt meditat de més de dos anys perquè vull donar un altre sentit a la meua vida. Molta gent m'ha ajudat, no és una idea d'un dia per l'altre.

Aquest últim any ha conviscut amb la congregació de les Filles de Jesús a Alcarràs. Ha sigut decisiu per prendre la seua decisió final?

La decisió ja la tenia pensada anteriorment, però conviure un any a la congregació l'ha reforçat. El fet de conviure diàriament en una comunitat com les Filles de Jesús m'ha sorprès molt gratament. No és com viure en un pis amb altres companys, ets en un lloc on tots tenim com a centre la vida de Je-

AMADO FORROLLA

«La medicina només és una feina. Vull fer-me monja i així ajudar la gent»

«El fet de conviure un any en una congregació ha reforçat la idea inicial que tenia»

«He descobert una nova Església i estic orgullosa de formar-ne part»

sús. He pogut reflexionar amb elles, fer classes a dones d'origen africà que pràcticament són analfabetes i moltes coses més. Tinc la sensació que la gent pot estimar d'una altra forma.

Aquest any ha combinat la convivència a la congregació amb el seu treball. Com ha anat?

Ha sigut fantàstic. La idea de conviure amb una comunitat religiosa era per saber si era realment la que volia fer i, a més, ho he pogut combinar amb el treball perfectament.

Ara haurà d'abandonar la consulta, els amics, la seua família i Lleida. Com ho afronta, tot plegat?

És igual que aquella persona que es casa i se'n va de casa dels seus pares. A la vida contínuament prenem decisions. Crec que val molt la pena.

Expliqui'ns què és el que li espera, primer a Madrid i posteriorment a la República Dominicana.

A Madrid faré un curs fins al

mes juny, on rebré formació teològica, treballaré com a voluntària, ajudaré en escoles i residiré en una comunitat de formació de les Filles de Jesús. Aquest any sóc l'única d'elles que farà un postulantat. Després viatjaré a la República Dominicana en un centre de noviciat de la congregació, amb novícies de tot el món. Faré uns vots temporals i més endavant uns vots perpetus.

Per què va triar ingressar a les Filles de Jesús i no altres congregacions?

Perquè m'han arribat al cor. És una casualitat. Fa quatre anys es van instal·lar a Alcarràs perquè és un lloc on hi ha molta immigració i casualment vaig decidir col·laborar-hi. També és curiós perquè hi ha congregacions de monges que es dediquen al món de la medicina i molts podien pensar-se que les elegiria a elles quan, en canvi, m'he decidit per una que es dedica a l'ensenyament.

Però no era la medicina la seua vocació?

Sí, però tenia la sensació que no era completament feliç. Moltes vegades em feia la pregunta "com és que no sóc feliç si faig el que vull?". La medicina és tan sols una feina. Vull fer-me monja i poder ajudar la gent.

Quins seran els seus objectius una vegada hagi finalitzat el noviciat?

Quan fas els vots fas un pas on et compromets a estar disponible per a allò que t'encomanin. Faré el que em diguin i on em diguin, des d'estar en missions, en escoles fins a ajudar els immigrants.

Què creu que poden pensar de vostè persones de la seua mateixa generació?

Les persones que em coneixen bé no s'estranyaran. Els que no, doncs no m'importa. La majoria de la gent té un estereotip de monja que no es correspon, per a res, amb la realitat.

I la família, l'ha ajudat en tot aquest procés?

La família és el millor, som una pinya. S'ho han pres molt bé, encara que se'ls va fer dur. Sóc la quarta de cinc germans i mantindrem un contacte constant.

L'Església catòlica ha patit canvis importants en l'última època, especialment amb l'elecció d'un nou papa. Què opina de Francesc?

D'entrada em dona molta esperança. Dona la sensació que és una persona molt fidel a l'esperit de Jesús, propera als més necessitats, autocrític i obert. He descobert una nova Església i estic orgullosa de formar-ne part.

La notícia, a Lleida Televisió

SEGRE plus

Vegeu el vídeo al mòbil amb el codi.

